

PAUZA (1) *sb f*

*N sg p*auza.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (ten sam przykład) – XVII (z Cn) – XVIII w.

Przerwa w utworze muzycznym; diapsalma Mącz; pausa Cn [pausa – odpoczynienie, odetchnienie, wytchnienie Mącz 285b; – przestanie Calep; pauza u muzyków – pausa vocis vel vocum in cantu vel modulatione Cn] [w czym]: Diapsalma, Przeftanie/ Pauła w śpiewaniu/ álbo rozdzielenie pśálmu y wierfzá. Mącz 328c.

HK